

หัวข้อสารนิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดบทลงโทษตาม กฎหมายว่าด้วยควบคุมการขอทาน
คำสำคัญ	การควบคุมการขอทาน
ชื่อนักศึกษา	ศิริชัย ทองแสง
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป ทับอัครานนท์ รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มุ่งศึกษาพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.2484 เกี่ยวกับการกำหนดบทลงโทษตามกฎหมายควบคุมการขอทานจากปัญหาการเพิ่มขึ้นของจำนวนขอทานและการเกิดขึ้นของขบวนการขอทานในประเทศไทย เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 นั้น ไม่สามารถควบคุมและลดจำนวนการขอทานได้และไม่มีบทบัญญัติอื่นว่าด้วยการลงโทษให้เกิดความเกรงกลัวต่อการเข้ามาเป็นขอทานหรือไม่กล้าเข้ามาเป็นขอทานอีก และพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.2484 นั้น มิได้มีบทกำหนดโทษทางอาญาต่อผู้ที่เข้ามาเป็นขอทานโดยขบวนการหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการขอทาน ตลอดจนบุคคลที่เป็นขอทานเป็นนิสัยไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผลการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 มีความล้าสมัย เนื่องด้วยรูปแบบการขอทานพัฒนาเป็นการขอทานเชิงธุรกิจและการค้ามนุษย์ ซึ่งมีบุคคลบางกลุ่มมาแสวงหาประโยชน์จากบุคคลขอทาน และกฎหมายยังไม่สามารถนำตัวมาลงโทษได้ อีกทั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมซึ่งมีอำนาจรับผิดชอบโดยตรงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีอำนาจสั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือแก่คนขอทานได้ จึงควรจัดให้มีสถานแรกรับคนขอทานและคณะกรรมการประจำสถานแรกรับเพื่อพิจารณากลับกรองแยกแยะคนขอทานแต่ละประเภท ควรบัญญัติบทนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการเป็นขอทานไว้ให้มีใจความกว้างขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดบทลงโทษ ที่มุ่งประสงค์ให้บุคคลดังกล่าวนั้นต้องรับโทษฐานขอทาน โดยเพิ่มโทษคนขอทานหลบหนี และกลับมาทำการขอทานอีก ขยายขอบเขตการลงโทษแก่ผู้ถือประโยชน์จากการขอทาน กำหนดบทลงโทษแก่ผู้ช่วยคนขอทานหลบหนี ด้วยความมุ่งหมายเพื่อที่จะสามารถควบคุมหรือจำกัดจำนวนของคนขอทานอัน

จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศต่อการพัฒนา พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยให้สังคม
มากขึ้น